

ഹദീമിന്റെ ആളുകളുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ

അബൂ ഫറാസ്, കതിരുർ

ശൈഖുൽ ഇസ്‌ലാം ഇബ്നു തൈമിയ(റ) സുന്നത്തിന്റെ പ്രാമാണികതയെക്കുറിച്ച് വിശദീകരിക്കുന്നു.

‘സുന്നത്ത് എന്നത് പിൻപറ്റൽ വാജിബ് ആകുന്നു. അഖീദയിലും ആരാധനാവിഷയങ്ങളിലും ദീനിന്റെ മറ്റെല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരിൽ നിന്നും സ്ഥിരപ്പെട്ട ഹദീമുകളിലൂടെ സുസ്ഥാപിതമായ സുന്നത്തിനെ സ്വീകരിക്കുക വഴി ഒരാൾക്ക് സൽക്കീർത്തിയുണ്ടാവുകയും അതിനെതിരെ നില കൊള്ളുന്നതിലൂടെ ഒരാൾ നിന്ദ്യനായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.’

സുന്നത്തിന്റെ വിശദീകരണത്തിൽ അഹ്‌ലുസ്സുന്ന വൽ ജമാഅയുടെ വിശ്വാസവും നിലപാടും ഈ വാക്കുകളിൽ സൂച്യതമാണ്.¹

ഇമാമിങ്ങൾ ഈ സുന്നത്തിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തിയ വരായിരുന്നു. ഇമാം മാലിക്(റ), ഇമാം ശാഫിഇ(റ), ഇമാം അഹ്മദ്(റ), ഇമാം ബുഖാരി(റ), ഇമാം സുഹ്യാൻ മൗരി(റ), ഇബ്നു തൈമിയ(റ), ഇബ്നുൽ ഖയ്യിം(റ) എന്നിങ്ങനെ അനേകം പേർ തങ്ങളുടെ അറിവുകൊണ്ടും ത്യാഗപൂർണ്ണമായ ജീവിതം കൊണ്ടും ഉമ്മത്തിന് നൽകിയ പാഠവും മാതൃകയും അതായിരുന്നു.

എന്നാൽ ഖിയാമത്ത് നാളിന്റെ അടയാളമായിരിക്കാം, ഈ മഹാത്മാരെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെയിടയിലെ പലരും സ്വന്തം ജഹാലത്ത് പുറപ്പെറത്ത് കയറി വിളിച്ചു കൂവുന്ന മായന്മാരെപ്പോലെ അങ്ങേയറ്റം നിന്ദ്യരാവുകയാണ്. ഈയടുത്തായി നാം പങ്കെടുത്ത ഒരു സദസ്സിൽ ഒരനുഭവമുണ്ടായി. ഒരു പ്രത്യേക വിഷയത്തിലുള്ള മതപരമായ ചർച്ചയെക്കുറിച്ച് സംസാരിക്കവെ, അത് കൂർആനും ഹദീമുമാണെങ്കിൽ അനുവദനീയമാണെന്നും ഇടയിൽ ഇബ്നു തൈമിയയെ ഉദ്ധരിച്ചത് കൊണ്ട് നമുക്ക് സ്വീകാര്യമല്ലെന്നും യാതൊരു കൂസലുമില്ലാതെ ഒരു നേതാവിന്റെ നാവിൻ തുമ്പിൽ നിന്നും കേൾക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. ഇയാളും ഇത്തരം വിവരദോഷികളും ഇമാം അഹ്മദിനെയും ഇബ്നു തൈമിയയെയുമൊക്കെ നാം മുമ്പിൽ കാണുന്ന ഏതെങ്കിലും ഒരു സ്വലാഹിയായിട്ടോ സലഫിയായിട്ടോ ഒക്കെയാണ് പരിഗണിക്കുന്നതെന്ന് തോന്നുന്നു! ഇത്തരം നേതാക്ക

ളിൽ നിന്നും പ്രതാപവാനായ അല്ലാഹുവിൽ ശരണം.

ജിന്നിന്റെ വിഷയത്തിൽ ഡോ. ഉസ്‌മാൻ സാഹിബ് സൽസബീലിലെഴുതിയ വിജ്ഞാനപ്രദമായ ലേഖനത്തെ വിമർശിച്ചുകൊണ്ട് അബൂസമീഹ് എന്ന അനന്തെ ‘മടവൂരിയുക്തിവാദി’ ഖണ്ഡനമെഴുതിയപ്പോൾ അതിന് മറുപടിയെഴുതുവാൻ ഉമർ മൗലവി ഏല്പിച്ചത് തന്റെ ആത്മമിത്രമായ എ. എ. ഹമീദ്, കൊച്ചിയെയായിരുന്നു. 1994 ജൂലായ് 20ന് സൽസബീലിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ആ മറുപടിയിൽ എ. എ. ഹമീദ് പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ഇന്നത്തെ എന്റെ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഇസ്‌ലാഹി പണ്ഡിതന്മാരെ, നേതാക്കളെ, പ്രിയപ്പെട്ട സഹപ്രവർത്തകരെ, നിങ്ങളെ സാന്ദർഭികമായി ഒന്നുണർത്തുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയാണ്.

‘തഖ്ലീദിന് ഇസ്‌ലാമിൽ സ്ഥാനമില്ലെന്ന് ഘോഷിച്ചു കൊണ്ട്, തൗഹീദിന് വേണ്ടി തുലികയും ആയുധവുമേന്തി, ത്യാഗമനുഷ്ഠിച്ച് ലോകത്തിന്റെ ആദരവിന് അർഹനായിത്തീർന്ന മഹാനായ ഇബ്നു തൈമിയ(റഹി)യെപ്പോലും ചില വ്യാഖ്യാനങ്ങളുടെ പേരിൽ പരിഹസിക്കുവാനും പുച്ഛിക്കുവാനും ശ്രമിച്ച ആ ഔദ്ധത്യം ഇസ്‌ലാഹീ പ്രവർത്തകരിലെ എളിയവർക്കും വലിയവർക്കും ഭൂഷണമല്ല.’

ഹദീമിന്റെ ആളുകളെന്നും സലഫികളെന്നും സ്വയം അവകാശപ്പെട്ടത് കൊണ്ട് ആരും നബി(ﷺ) വിശേഷിപ്പിച്ച ഫിർകത്തുനാജിയ ആകുന്നതല്ല. ഇവിടെയും നാം ഇബ്നു തൈമിയ(റ)യുടെ വാക്കുകൾ തന്നെ ഉദ്ധരിക്കട്ടെ. ‘സലഫുകളുടെ മദ്ഹബിലാണെന്ന് കേവലം നാവുകൊണ്ട് അവകാശപ്പെടുകയും അതിന് വിപരീതമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ആളുകളാവുകയും ചെയ്യുന്നത് കൊണ്ട് കാര്യമില്ല. എന്തെന്നാൽ അങ്ങേയറ്റം വിവരക്കേടിന്റെയും ശുഷ്കിച്ച അറിവിന്റെയും പരിണതഫലമായിട്ടല്ലാതെ ഇങ്ങനെയൊരു അവസ്ഥാവിശേഷം സംജാതമാവില്ല’²

അപ്പോൾ മൻഹജുസ്സലഫിനെ അവഗണിച്ച്, സ്വാഭാപ്രായത്തിലോ സ്വന്തം കക്ഷിത്വത്തിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിലോ ഒരാൾ അവന്റെ ദീനിനെ തളച്ചിടുന്നുവെങ്കിൽ, അത് അവന്റെ വിവരക്കേടിന്റെ ആഴമാണ് നമുക്ക് വ്യക്തമാക്കിത്തരുന്നത്. ഇത് ലളിതമായ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ സലഫിയുത്തല്ല, ഹിസ്ബിയുത്ത് ആകു

1 മജ്മൂ ഫതാവ - 3/387

2 മജ്മൂ ഫതാവ - Vol 3, Page 156

ന്നു. ഹദീമിന്റെ ആളുകളുടെ ഒന്നാമത്തെ ലക്ഷണം അവർ ഹിസ്ബിയ്യത്തിന്റെ വക്താക്കളാവുകയില്ല എന്നതാണ്. അൽപ്പം കൂടി വിശദീകരിച്ചാൽ ഏതൊരു വിഷയത്തിലും അല്ലാഹുവും അവന്റെ റസൂലും ഒരു വിധി പറഞ്ഞാൽ ‘പുരികം ചുളിക്കുന്നവർ’ ഹദീമിന്റെ ആളുകളാണെന്ന് പറയുവാൻ സാധ്യമല്ല. അവർ പലപ്പോഴും തങ്ങളുടെ അഭിപ്രായത്തെ സാധൂകരിക്കുവാൻ സ്വന്തം കൈകൾ കൊണ്ട് ഗ്രന്ഥങ്ങളെഴുതുകയും അവയെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ ദീനിന്റെ മേൽവിലാസത്തിൽ വെച്ചു കെട്ടുകയും ചെയ്യുന്നത് കാണാം. സൂറ: അൽബഖറയിലെ 79-ാം വചനത്തിൽ അല്ലാഹു ഇക്കാര്യം നമ്മെ ഉണർത്തുന്നത് കാണുക.

فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيُشْرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ

“എന്നാൽ സ്വന്തം കൈകൾ കൊണ്ട് ഗ്രന്ഥം എഴുതിയുണ്ടാക്കുകയും എന്നിട്ട് അത് അല്ലാഹുവിങ്കൽ നിന്ന് ലഭിച്ചതാണെന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കൊക്കെ നാശം. അത് മുഖേന വില കുറഞ്ഞ നേട്ടങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കാൻ വേണ്ടിയാകുന്നു (അവരിൽ ചെയ്യുന്നത്). അവരുടെ കൈകൾ എഴുതിയ വകയിലും അവർ സമ്പാദിക്കുന്ന വകയിലും അവർക്ക് നാശം.” (2:79)

നാം ഓരോരുത്തരും സ്വയം ആത്മവിചിന്തനം നടത്തുക. സ്വന്തം അഭിപ്രായങ്ങളും വാദങ്ങളും എഴുതിയ പുസ്തകങ്ങൾക്ക് ലോകത്തിലെ ഏത് പണ്ഡിതന്മാരുടെയോ പണ്ഡിതസഭകളുടെയോ സീൽ വെച്ച് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുമ്പോൾ, അതിന് സ്വന്തം കക്ഷിത്വത്തിന്റെയോ, സംഘടനയുടെയോ പേരിൽ ബൈ അത് ചെയ്യുന്നവരും, ചെയ്യണമെന്നാവശ്യപ്പെടുന്ന നേതാക്കന്മാരും അല്ലാഹു ക്യാർആനിൽ നശിക്കട്ടെ എന്ന് പറഞ്ഞവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ നാം ഉൾപ്പെടുമോ എന്ന് സ്വയം പരിശോധിക്കുക. മാത്രവുമല്ല, ഇപ്രകാരം അന്യായമായ ഹിസ്ബിയ്യത്തിന് വേണ്ടി നില കൊള്ളുന്നതാരായാലും അവർ അഹ്ലുൽ ഹദീമിന്റെ വൃത്തത്തിൽ നിന്നും പുറത്തു പോയിരിക്കുന്നു എന്ന യാഥാർത്ഥ്യവും മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളട്ടെ.

ഹദീമിന്റെ ആളുകൾ എന്നാൽ ഖിയാമത്തു നാളിൽ വലതു കയ്യിൽ ഗ്രന്ഥം ലഭിക്കുന്നവരാണ്. ഹദീമിന് സംരക്ഷിക്കുന്നവരും ഹദീമിനെ നിരൂപാധികം പിൻപറ്റുന്നവരും അവരിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതാണ്. സൂറ: ഇസ്രാഇലിലെ 71-ാം വചനത്തിന്റെ വിശദീകരണത്തിൽ ഇബ്നു കമീർ(റ) അടക്കമുള്ള ഒട്ടേറെ മുഹസ്സിരീങ്ങൾ ഇപ്രകാരം വിശദീകരിച്ചതായി കാണാം.

يَوْمَ نَدْعُو كُلَّ أُنَاسٍ بِإِمامِهِمْ فَمَنْ أَوتِيَ كِتَابَهُ يَمِيمًا فَأُولَئِكَ يَفْرُغُونَ كِتَابَهُمْ وَلَا يَظْلَمُونَ فَتِيلًا

“എല്ലാ മനുഷ്യരെയും അവരുടെ നേതാവിനോടൊപ്പം നാം വിളിച്ചു കൂട്ടുന്ന ദിവസം (ശ്രദ്ധേയമാകുന്നു). അപ്പോൾ ആർക്ക് തന്റെ (കർമ്മങ്ങളുടെ) രേഖ തന്റെ വലതുകൈയ്യിൽ നൽകപ്പെടുവോ അത്തരക്കാ

ർ അവരുടെ ഗന്ഥം വായിച്ചുനോക്കുന്നതാണ്. അവരോട് ഒരു തരിമ്പും അനീതി ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമല്ല” (17:71)

ഹദീമിന്റെ ആളുകളുടെ മഹത്തായ പദവികളുടെ ഏറ്റവും നല്ല തെളിവാണ് ഈ ആയത്തിലെന്ന് സലഫുകളിൽപെട്ടവർ പറഞ്ഞതായി ഇബ്നു കമീറിന്റെ തഫ്സീറിൽ കാണാം. മുഹദിമീങ്ങൾക്കും അസ്ഹാബുൽ ഹദീമിനും (ഹദീമിന്റെ ആളുകൾ) ഇത്രമാത്രം ശ്രേഷ്ഠത കൽപ്പിക്കുന്നതിന്റെ കാരണമെന്താണെന്നും ഇബ്നു കമീർ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവരുടെ ഇമാം മറ്റാരുമല്ല, മറിച്ച് അശ്റഫുൽ ഖൽഖായ മുഹമ്മദ് മുസ്തഫ (ﷺ) ആകുന്നു എന്നതാണ്. ഹദീമിന്റെ ആളുകളുടെ രണ്ടാമത്തെ ലക്ഷണം, അവർ പ്രവാചകന്റെ വാക്കുകളേക്കാൾ പ്രാധാന്യമോ പരിഗണനയോ ഒരു നേതാവിനും ഒരു കക്ഷിക്കും നൽകുന്നതല്ല എന്നാകുന്നു. എന്റെ ശൈഖിന്റെ അഭിപ്രായം, എന്റെ അമീറിന്റെ താത്പര്യം, എന്റെ ജമാഅത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാട് എന്ന രീതി ഹദീമിന്റെ ആളുകളുടെ ലക്ഷണമല്ല എന്ന് വിവക്ഷ.

ഇമാം ഇബ്നു ഹിബ്ബാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഹീഫ് ഇബ്നു ഹിബ്ബാനിൽ ഹദീമിന്റെ ആളുകളെക്കുറിച്ച് പറയുന്നു. ‘അവർ ഹദീമുകളെ ആസ്പദമാക്കി അമൽ ചെയ്യുന്നവരും അതിനെ സംരക്ഷിക്കുന്നവരും അതിന്റെ ശത്രുക്കളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നവരുമാകുന്നു.’ ഹദീമിന്റെ ആളുകളുടെ മൂന്നാമത്തെ ലക്ഷണമായി ഈയൊരു സ്വഭാവം നാം ഗൗരവപൂർവ്വം കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.³

ഹദീമിനെ ആസ്പദമാക്കി അമൽ ചെയ്യുക എന്നത് നമസ്ക്കാരവും നോമ്പും ഹജ്ജും പോലുള്ള കർമ്മങ്ങളിൽ മാത്രം പരിമിതപ്പെടുത്താവുന്നതല്ല. ‘ഉസ്വതുൻ ഹസന്’ എന്ന് ക്യാർആൻ വിശേഷിപ്പിച്ചത് ജീവിതത്തിന്റെ ഏതെന്തെങ്കിലും തിരുമേനിയെ അനുധാവനം ചെയ്യുന്നതിൽ പുണ്യമുണ്ടെന്നാണ്. അതിനെ സംരക്ഷിക്കുക എന്നതിൽ സ്വന്തം കർമ്മങ്ങൾ കൊണ്ട് മഹത്വപ്പെടുത്തുവാനും അപ്രകാരം സുന്നത്തിന്റെ വാഹകരും പ്രചാരകരും ആവാനും വിശ്വാസികൾ തയ്യാറാവണമെന്നാണ്. തീർന്നില്ല, ഹദീമിന്റെ ആളുകളുടെ സവിശേഷതയായി അവസാനം ഇബ്നു ഹിബ്ബാൻ എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് അവർ ഹദീമിന്റെ ശത്രുക്കളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യുന്നവരാകുന്നു എന്നാണ്. ഹദീമുകളെ സ്വന്തം ബുദ്ധികൊണ്ട് അളന്നു നോക്കി തള്ളുകയും കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന സമകാലിക ഇസ്ലാമിക പ്രവർത്തകർക്കും പ്രബോധകർക്കും പണ്ഡിതന്മാർക്കും എല്ലാം ഈ വിധി ബാധകമാണെന്ന് സലഫുകളുടെ കിതാബുകളിലൂടെ നാം മനസ്സിലാക്കിയ ഉസൂലുകളിൽ നിന്നും വ്യക്തമാണ്. ഹദീമിന്റെ ശത്രുക്കളെ നാൽ ഇസ്ലാമിന്റെ ശത്രുക്കളാകുന്നു. അവർക്കെ

3 സഹീഫ് ഇബ്നു ഹിബ്ബാൻ - 6162, 1/140

തിരെ സമരം ചെയ്യുക എന്നതിൽ ജിഹാദിന്റെ പ്രതിഫലമുണ്ടെന്നാണ് സലഫുകൾ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്.

ഹദീമിന്റെ ആളുകളുടെ നാലാമത്തെ ലക്ഷണമായി നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് അവർ അന്ധമായ തഖ്ലീദിന്റെ വക്താക്കളല്ലെന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിനെയും അവന്റെ ദൂതനെയുമല്ലാതെ ഈ ലോകത്തിൽ ഒരാളെയും ഒരു കക്ഷിയെയും ഒരു നേതാവിനെയും പ്രമാണങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായി അനുസരിക്കുവാൻ ഹദീമിന്റെ ആളുകൾ തയ്യാറാവുകയില്ല. മഹാത്മാരായ ഇമാമീങ്ങൾ പോലും തങ്ങളെ അന്ധമായി തഖ്ലീദ് ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്നും മുസ്ലിംകളെ താക്കീത് ചെയ്യുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. പ്രസിദ്ധ ശാഫിഹു പണ്ഡിതനായ ഇമാം മുസ്നി (ഹിജ്റ 264) അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖ്തസറുൽ മുസ്നി എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നത് കാണുക. 'ഇമാം ശാഫിഹു അദ്ദേഹത്തെയോ മറ്റാരെയെങ്കിലുമോ അന്ധമായി പിന്തുടരുന്നതിൽ നിന്നും ജനങ്ങളെ വിരോധിച്ചിരുന്നു. എന്റെയീ ഗ്രന്ഥം അതേക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് മാത്രവുമല്ല, അപ്രകാരമായിത്തീരുന്നതിൽ നിന്നും ഇതെഴുതുവോൾ പരമാവധി സൂക്ഷ്മത പാലിക്കുവാൻ ഞാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.' അറിവിന്റെയും തഖ്വയുടെയും ഉത്തമ മാതൃകകളായ ഇമാം ശാഫിഹുയെപ്പോലുള്ളവർ അവരെ അന്ധമായി തഖ്ലീദ് ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്ന് വിലക്കുന്നതും അദ്ദേഹത്തോടുള്ള ആദരവ് മൂലം അറിയാതെയെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ പ്രമാണങ്ങൾക്ക് വിരുദ്ധമായി ന്യായീകരിച്ചു പോവുമോ എന്ന ഉത്ക്കണ്ഠ ശിഷ്യന്മാരായ പണ്ഡിതന്മാർ പോലും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതും സലഫുകളുടെ രീതിയാണ്, അഹ്ലുൽ ഹദീമിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളിലൊന്നാണ് എന്ന് ഇതോടൊപ്പം നാം ചേർത്തു വായിക്കുക.

ഹദീമിന്റെ ആളുകളുടെ അഞ്ചാമത്തെ ലക്ഷണം അവർ ദീനുൽ ഇസ്ലാമിൽ ന്യായപ്രകാരമല്ലാതെ സംസാരിക്കുകയില്ല. അല്പം കൂടി വിശദീകരിക്കാം. ഇമാം ദഹബി(റ) പറയുന്നത് കാണുക. 'ഓ, അബ്ദുല്ല, നീ നീതിയാണ് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതെങ്കിൽ കൂർആനിലും സുന്നത്തിലും നിർത്തുക. കൂർആനിലെ ആയത്തുക്കളെ വിശദീകരിക്കവെ, സ്വഹാബികളും താബിഹുങ്ങളും രേഖപ്പെടുത്തിയതെന്താണെന്ന് പരിശോധിക്കുക. അപ്രകാരം സലഫുകളിലേക്ക്, അവരുടെ മാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് കടന്ന് ചെല്ലുക. ആയതിനാൽ ഒന്നുകിൽ നീ ഇപ്രകാരം ലഭിച്ച അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സംസാരിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ മാന്യമായ മൗനം അവലംബിക്കുക.'⁴ ഇമാമീങ്ങളുടെ ചര്യ അതായിരുന്നു. ഇന്ന് കാലഘട്ടത്തിനനുസരിച്ച് ദീനിലെ വിഷയങ്ങളിൽ പ്രമാണങ്ങൾക്ക് പകരമായി നേതാക്കളുടെയും മുന്നിൽ കാണുന്ന അഭിനവ പണ്ഡിതന്മാരുടെയും അഭിപ്രായങ്ങൾക്കാണ് പ്രാമാണിത്വം കല്പിച്ചു കാണുന്നത്. ഹദീമിന്റെ ആളുകൾ

ഇതൊരിക്കലും അംഗീകരിച്ചു കൊടുക്കുകയില്ല എന്ന് മനസ്സിലാക്കുക.

ഹദീമിന്റെ ആളുകളുടെ ആറാമത്തെ ലക്ഷണമായി നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് അവർ പ്രവാചകന്റെ വിസ്മരിക്കപ്പെട്ടു കിടക്കുന്ന സുന്നത്തിനെ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുന്നതിൽ ഉൽസാഹം കാണിക്കുന്നവർ ആയിരിക്കുമെന്നതാണ്. മതരംഗത്തുള്ളവർ പോലും നബിചര്യകൾ പാലിക്കുന്നതിൽ വിഴ്ച വരുത്തുന്നത് പതിവ് കാഴ്ചയായി മാറിയ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഹദീമിന്റെ കല്പനകളെ സത്യപ്പെടുത്തുന്നവരെയും അതിന്റെ യഥാർത്ഥ വക്താക്കളെയും പരിഹസിക്കുവാനും പുറത്താക്കുവാനും സമുദായ നേതാക്കൾ തന്നെ മുന്നിട്ടിറങ്ങുന്ന അത്യന്തം പരിതാപകരമായ കാഴ്ചയാണ് നമുക്ക് മുന്തിലുള്ളത്. എന്നാൽ ഒരു നേതാവിന്റെയും പ്രമാണിമാരുടെയും ഭീഷണിക്ക് വഴങ്ങാതെ ഹദീമുകളെ പുൽകുന്നതിൽ ആവേശം കാണിക്കുന്നവരായിരിക്കും ഇക്കൂട്ടരെന്ന് വിസ്മരിക്കാതിരിക്കുക. ഇക്കാര്യത്തിൽ തങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയോ യുക്തിയോ ജീവിത ചുറ്റുപാടുകളോ അവരെ തടയുന്നതല്ലെന്നും ഇതോടൊപ്പം ചേർത്തു വായിക്കുക. അബ്ദുല്ലാ ഇബ്നു ഉമറിൽ (رضي الله عنه) നിന്നും രിവായത്ത് ചെയ്യപ്പെട്ട ഹദീമിൽ നബി(ﷺ) അന്ത്യനാളിൽ സന്തോഷവാർത്ത അറിയിച്ച ഒരു ന്യൂനപക്ഷമുണ്ട്. അവരുടെ സവിശേഷതയായി തിരുമേനി ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത് തിന്മകളുടെ നടക്കയത്തിൽ ജീവിക്കുമ്പോഴും അവർ നന്മയുടെ വക്താക്കളായിരിക്കുമെന്നും അവരെ പിൻപറ്റുന്നവർ വളരെ കുറവും ധിക്കരിക്കുന്നവർ ഭൂരിപക്ഷവുമായിരിക്കുമെന്നുമാണ്. ഹദീമിന്റെ ആളുകളുടെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥാ വിശേഷമാണിതെന്നതിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ല.

അഹ്ലുൽ ഹദീമിന്റെ ഏഴാമത്തെ ലക്ഷണമായി നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് അവർ ഹദീമിന്റെ ആളുകളെ സ്നേഹിക്കുന്നവരും അവരോടൊപ്പം കൂട്ടുകൂടുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നവരും അവരിൽപ്പെട്ട ഇമാമീങ്ങളെ ആദരിക്കുന്നവരുമായിരിക്കുമെന്നതാണ്. ഈ ലേഖനത്തിന്റെ തുടക്കത്തിൽ പരാമർശിച്ചത് പോലെ അഹ്ലുസ്സുന്നയിലെ ഇമാമീങ്ങളെ പുച്ഛിക്കുന്ന വിഭാഗത്തിന് ഒരിക്കലും അഹ്ലുൽ ഹദീമിന്റെ ആളുകളാണെന്ന് അവകാശപ്പെടാൻ സാധ്യമല്ല. തബള താബിഹുങ്ങളിൽപ്പെട്ട വലീദ് അൽ ഖുറാബ സി മരണവേളയിൽ തന്റെ മക്കളെ അരികെ വിളിച്ചു ചോദിച്ചു. 'ഞാൻ സത്യസന്ധനാണെന്ന് നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ?' അവർ ഒരേ സ്വരത്തിൽ 'അതെ' എന്ന് ഉത്തരം നൽകിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം നൽകിയ വസിയ്ക്കൽ 'നിങ്ങൾ അഹ്ലുൽ ഹദീമിനോട് ചേർന്ന് നില്ക്കുക, എന്തെന്നാൽ സത്യം അവരോടൊപ്പം മാത്രമാകുന്നു' എന്നായിരുന്നു. ഇമാം അബു ജാഫർ ഖുതൈബ ബിൻ സഹൂദ് പറയുന്നു.

'ഒരു മനുഷ്യൻ അഹ്ലുൽ ഹദീമിന്റെയാളുകളെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്ന് കണ്ടാൽ, ഉദാഹരണത്തിന് യഹ്യാ ബിൻ സഹൂദ് അൽഖതൻ, അഹ്മദ് ബിൻ

ഹമ്പൽ, അബ്ബൂ റഹ്മാൻ ബിൻ മഹ്ദി, ഇശാഖ് ബിൻ റഹാവൈ തുടങ്ങിയവർ, അയാൾ അഹ്ലുസ്സുന്നയുടെ ആളാണെന്ന് നീ ഉറപ്പിച്ചു കൊള്ളുക. അല്ലാത്തപക്ഷം അവൻ പുത്തൻവാദിയാണെന്ന് നീ മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളുക'. അഹ്മദ് ബിൻ സിനാൻ അൽഖതൻ (ഹിജ്റ:258) പറയുന്നു. 'പുത്തൻവാദികൾ (ബിദഇകളും ഹവയുടെ ആളുകളും) എന്നും ഹദീമിന്റെ ആളുകളെ വെറുക്കുന്നവരായിരിക്കും'.

മേൽപ്പറഞ്ഞ ലക്ഷണങ്ങൾ ഓരോന്നായി നാം സ്വയം നമ്മിലേക്ക് ചേർത്ത് വെച്ചു നോക്കിയാൽ ഏത്

പക്ഷത്താണ് നമ്മുടെ സ്ഥാനമെന്ന് മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഏറെ പ്രയാസപ്പെടേണ്ടി വരില്ല. ഈ തിരിച്ചറിവ് എന്തായാലും ശരി, ഫിർക്കത്തുനാജിയ എന്നത് ഹദീമിന്റെ ആളുകളെക്കുറിച്ചല്ലെങ്കിൽ മറ്റാരെക്കുറിച്ചാണെന്ന് തനിക്കറിയില്ലെന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ച ഇമാം അഹ്മദിന്റെ വാക്കുകൾ ഓർമ്മിക്കുക, ആ രക്ഷപ്പെട്ട വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുവാൻ പരിശ്രമിക്കുക. അല്ലാഹു നാമേവരെയും സത്യത്തിന്റെ പതാകവാഹകരായ അഹ്ലുൽ ഹദീമിനോടൊപ്പം നിൽക്കുവാൻ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ (ആമീൻ). ●